

Stichting Inti Huahuacuna

Nieuwsbrief juli 2009

Land van Ravensteinstraat 31,
5402 EH Uden
tel. 0413-266259
e-mail: hamaschepers@hetnet.nl
www.intihuahuacuna.org

Geachte lezer, beste donateur,

Inmiddels is het een jaar geleden dat ik mijn grote droom met jullie durfde te delen. Een jaar waarin we aan heel veel deuren hebben geklopt en gelukkig vaak niet tevergeefs. We hebben mooie acties gevoerd, die inmiddels door Wilde Ganzen zijn goedgekeurd.

Het zou dan ook prachtig zijn als ik jullie nu kon zeggen dat ik de buit binnen heb en wij de bouw van ons eigen opvanghuis kunnen betalen. Maar evenals in Nederland valt ook in Peru de begroting voor de bouw van een huis altijd tegen.

Onlangs heb ik de definitieve bouwbegroting uit Peru gekregen en helaas is die hoger uitgevallen dan ik had gehoopt. In deze nieuwsbrief wil ik jullie hierover meer vertellen. Tevens wil ik de ontwikkeling van het bouwproject, een dankwoord van Dolores, een reactie van een vrijwilliger, de kerstviering 2008 met onze niños en een verslag van het Inti Huahuacuna-kamp met jullie delen.

Na het lezen van ons wel en wee hoop ik intens dat jullie ons nogmaals kunnen steunen.

Veel leesplezier, Marianne Schepers.

Dolores en Marianne zien de nieuwbouw van het opvanghuis met vertrouwen tegemoet.

**Goedkeuring
WILDE GANZEN**

Op 13 juni 2008 heeft Wilde Ganzen ons groen licht gegeven om te starten met onze fondsenwervingsactiviteiten voor de bouw van een eigen opvanghuis.

Inmiddels zijn we een jaar verder en heb ik wederom groen licht gekregen van Wilde Ganzen, maar deze keer om aan de bouw te beginnen. Alle acties die we gevoerd hebben zijn goedgekeurd en Wilde Ganzen heeft de 1^e termijn inclusief hun meerwaardepremie van €35.000 overgemaakt naar Peru.

Bij het horen van dit grote nieuws waren niet alleen het Nederlandse bestuur, maar ook Dolores en het Peruaanse team, zeer ontroerd! Het is bijna niet te bevatten dat na zoveel jaren dromen en hard werken, dankzij jullie steun, de niños en het team van Inti Huahuacuna zekerheid en een toekomst gaan krijgen.

¡Muchas gracias!

De ontwikkeling van het nieuwe opvanghuis.

Al jaren koesteren wij de droom om eens een eigen opvanghuis te kunnen bouwen. Wij mogen nu gebruik maken van de wijkgebouwen in Zarzuela en Tica Tica. Maar deze ruimten worden vaak opgeëist voor andere bijeenkomsten, waardoor wij onze kinderen dan niet kunnen opvangen. Het is echt bijna niet te geloven dat onze droom gaat uitkomen!

Het bouwen van een huis in het geordende Nederland heeft al veel voeten in de aarde, maar in Peru is het echt een doolhof en moet je beschikken over een zeer lange adem. De afgelopen jaren heb ik heel veel geleerd en beslissingen moeten nemen, waarvan ik nooit gedacht had dat ze ooit op mijn pad zouden komen. Nu kan ik me voorstellen hoe een echte bouwpastoor zich moet voelen! Graag wil ik hierna het verloop van de voorbereidingen op de bouw met jullie delen.

- september/oktober 2007

Tijdens mijn verblijf in Cusco in 2007 namen de plannen van het Peruaanse team en het bestuur in Nederland vaste vorm aan. Dolores en ik gingen op zoek naar geschikte locaties waar een eigen opvanghuis kon worden gerealiseerd. In de wijk Almudena vonden wij een geschikte plek. Almudena is een wijk waar ook veel kansarme kinderen wonen. We kwamen erachter dat de prijzen van vastgoed in Cusco de afgelopen jaren enorm waren gestegen. Omdat we bang waren dat de prijzen nog verder zouden stijgen besloten we, na rijp beraad, uit donaties de grond in de wijk Almudena te kopen. Op deze grond stond een zeer oud, verwaarloosd gebouw, waarvan we op dat moment al wisten dat we dit zouden moeten slopen. De eerste belangrijke stap richting de bouw van ons opvanghuis was hiermee gezet, en vanaf dat moment wisten we dat we onze droom niet meer zouden laten afpakken.

Dolores en Marianne bij Almudena.

- januari-augustus 2008

Door middel van frequent email-verkeer bereidden Dolores en haar team, en ons bestuur hier in Nederland, zich voor op de te nemen stappen. We hadden wel een globaal idee van wat er allemaal bij komt kijken. Er moest een programma van eisen komen. Hoe vind je een betrouwbare architect? En hoe gaat de bouw zelf in zijn werk? Dolores heeft ter plaatse veel voorwerk verricht en zich georiënteerd op het vinden van een betrouwbare architect. De voortgang ging met vallen en opstaan; soms 2 stappen vooruit, maar ook vaak weer een stap achteruit. Dolores en ik zijn steeds tegen elkaar blijven zeggen dat ons dit zou gaan lukken. Dit betekende wel dat we op zoek moesten gaan naar extra donaties. We meldden ons aan voor een meerwaardepremie bij Wilde Ganzen en zijn gelijktijdig begonnen met allerlei inzamelacties.

- september-december 2008

Tijdens mijn werkverblijf, vorig jaar in Peru, maakten we kennis met architecte Blenda Rosas.

Dolores, architecte Blenda en Marianne.

Een fantastische vrouw, die ons door de jungle van Peruaanse regelgevingen en werkmethoden heen leidde. We hadden vertrouwen in elkaar en sloten samen een overeenkomst dat zij ons zou helpen met de voorbereidingen en het ontwerpen van ons opvanghuis. Voor ik weer terugvloog naar Nederland had Blenda al een voorlopige bouwtekening meegegeven, zodat ik daar gelijk bij thuiskomst met ons bestuur mee aan de slag kon. Wat is het Internet toch een geweldige uitvinding! Per email overlegden we over de verbeterpunten, Blenda maakte aanpassingen en stuurde de tekening digitaal naar mij op. Eind december kon de architecte de definitieve bouwtekening gaan maken. Blenda had ook al enkele ramingen gemaakt wat het gebouw zou gaan kos-

ten. Dat zag er toen hoopvol en haalbaar uit, zodat de benodigde vergunningen aangevraagd konden worden, waaronder een sloopvergunning.

- januari-februari 2009

Het regenseizoen is in Cusco in het voorjaar. Aangezien we toch op de bouwvergunning moesten wachten leek het ons praktisch om het oude gebouw, dat op de aangekochte grond stond, in deze tijd alvast te slopen. Dit had toch meer om het lijf dan ik had verwacht.

De sloopvergunning was ingediend bij de Gemeente en de Monumentenzorg. Aangezien Cusco een stad is met nog veel overblijfselen uit de Inca-tijd, is het de Monumentenzorg die bepaalt of je iets mag slopen en of er op deze grond gebouwd mag worden. Als zij goedkeuring geven, volgt de Gemeente vanzelf wel. Tot op dat moment prees ik mezelf gelukkig dat onze straat niet onder het historische centrum valt en dat we daarom geen rekening zouden hoeven te houden met de eisen van de Monumentenzorg. Inmiddels weet ik dat ik me in Cusco nooit te vroeg gelukkig moet prijzen, want van de ene op de andere dag werd de grens verlegd en viel onze straat per ongeluk precies wél in het historische centrum! Dit betekende dat een voltallige delegatie van de Monumentenzorg het oude pand en de grond kwamen inspecteren, om te zien of er nog oude Inca-families lagen begraven onder onze grond! Ik wil jullie wel zeggen dat ik die dag een kaarsje heb aangestoken, in de hoop dat ze deze families letterlijk en figuurlijk over het hoofd zouden zien. Gelukkig trof men bij de inspectie niets van oudheidkundige waarde aan. Alleen de stenen in de voorgevel van het pand stammen nog uit de Inca-tijd en deze moeten gehandhaafd worden en op precies dezelfde wijze teruggemetseld worden in de nieuwe voorgevel.

Dolores en de inspecteur van de Gemeente meten de grond op.

Gemakshalve hebben zij toen alvast alle stenen geteld en genummerd, zodat de bouwvakkers zich bij het bouwen niet kunnen vergissen!

Na goedkeuring van de sloopbegroting en het opstellen van een door de notaris ondertekend contract kon men op maandag 5 januari 2009 beginnen met de sloop. Onze grond bevindt zich in een smalle eenrichtingsweg en dit betekent dat het moeilijk is om al het puin af te voeren. Daarom hebben we ook een aanvraag ingediend en een bedrag moeten betalen, waardoor we een week lang tijdens de avonden en 's nachts de straat af mogen zetten zodat een vrachtwagen het puin kan afvoeren.

De sloop van het oude pand.

Om de buurtbewoners te vriend te houden had Dolores brieven gemaakt, waarin we hen informeren over onze sloopactiviteiten en het feit dat wij hier een opvanghuis willen gaan bouwen. Helaas wilde niemand deze brief aanpakken, aangezien de meeste mensen die er wonen alleen huurders zijn en niet bekend willen maken wie de eigenaar van hun huis is. Ook de oude dame die naast ons woont, weigerde de brief aan te pakken. Toch is zij er als de kippen bij als de sloop in volle gang is. Als op een avond onze nachtwaker Carlos puin aan het ruimen is, komt ze scheldend en tierend als een briesende lama ons terrein opgestormd met een jachtgeweer in de aanslag. De nachtwaker krijgt een klap tegen zijn hoofd en wordt gesommeerd onmiddellijk met de sloop te stoppen. Volgens haar zeggen is een stukje van ons huis van haar en daar heeft zij een slaapkamer van gemaakt. Als we dit stuk durven af te breken zal ze ons overhoop schieten en een rechtszaak aandoen! En het ergst van alles is dat we nog geloven ook dat ze dit echt zal doen. Gelukkig komt een agent op haar schreeuwen af en wordt zij gemaand te vertrekken, aangezien al onze vergunningen kloppen. Het is ons

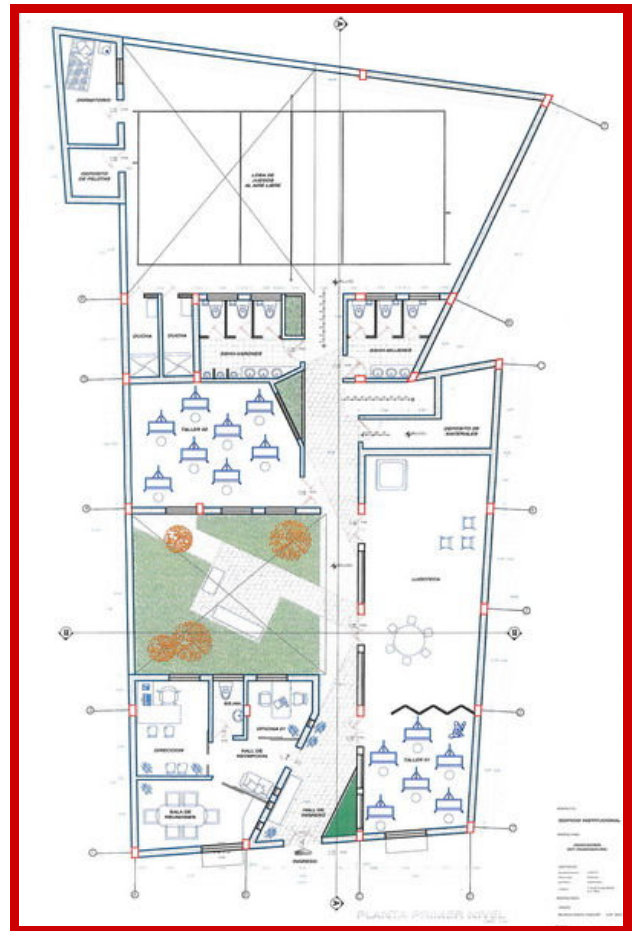
duidelijk dat het deze oude buurvrouw menens is. Als zij daadwerkelijk een rechtszaak tegen ons aanspant kan het wel 10 jaren duren voordat we ooit kunnen gaan bouwen. Zo werkt dat helaas in Peru! En dan zit er niets anders op dan eieren voor ons geld te kiezen. Hierdoor krijgt deze briesende, schietende oude dame toch haar zin en mag zij dat kamertje van ons houden, zodat wij zonder oponthoud kunnen doorwerken aan de voorbereidingen van de bouw. Voor mij heeft hierdoor het gezegde “beter een goede buur, dan een verre vriend” wel een andere lading gekregen. Begin februari is de sloop helemaal klaar. De kosten van de sloop bleven netjes binnen de raming van Blenda.

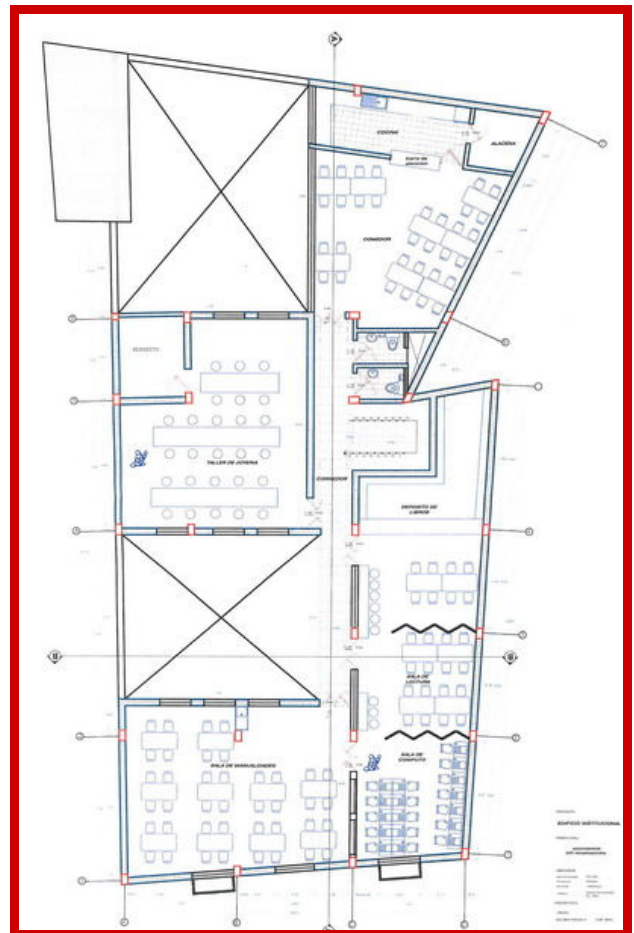
Dolores en Flor inspecteren de sloop.

- maart-mei 2009

Alvorens men een bouwtekening in mag dienen bij de Gemeente in Cusco moet men eerst een dossier maken, met daarin allerlei documenten die nodig zijn om de uiteindelijke bouwvergunning te kunnen verkrijgen. Samen met architecte Blenda hebben we dit dossier samengesteld. Hierin moet bijvoorbeeld ook een noodplan zitten in geval van een aardbeving of het uitbreken van brand. Na goedkeuring van alle documenten, en de aanvraag voor de bouwvergunning, kan men pas de definitieve bouwtekening indienen. Wat komt hier veel denkwerk bij kijken! Hoeveel lokalen kunnen we bouwen? Waar moeten de lokalen komen? Hoeveel toiletten zijn er nodig? De eetzaal mag niet te klein zijn! Het moet wel een degelijk stenen gebouw zijn en niet van adobe! Na diverse emailsessies tussen Dolores, mij en Blenda waren we het eens over de indeling van het nieuwe opvanghuis. Uiteindelijk keurde de Gemeente op 19 maart 2009 de plannen goed. Hierna laat ik jullie vol trots de bouwtekening van ons nieuwe opvanghuis zien.

Begane grond

1ª verdieping

Maar hiermee waren we er nog lang niet, want nu de definitieve bouwtekening er was kon Blenda pas prijzen op gaan vragen en de definitieve begroting op gaan stellen. In mijn nieuwsbrief van juli 2008 ging ik er nog vanuit dat de bouw van de 1e fase \$.200.000 zou gaan bedragen. Dat was toen omgerekend €.130.000. Nu, ruim een jaar later, blijkt dat het goedkoper is om in één keer te bouwen dan in fases. De raming komt daardoor uit op €.248.500. Hoewel wij vorig jaar voor de totale bouw al rekenden op €.213.000, kreeg ik het benauwd van de gedachte dat ik nu, in veel kortere tijd, het totale bedrag van €.248.500 bij elkaar moest zien te krijgen.

Zoals het een goed Peruaan betaamt, kreeg ik de definitieve begroting pas de avond voordat ik met mijn man op vakantie zou gaan. Ik had Dolores nog wel kunnen laten weten dat ze de begroting moest laten toetsen door een onafhankelijk ingenieur. Na thuiskomst kreeg ik onderstaande bevindingen:

- het is een reële begroting;
- in fases bouwen is veel duurder dan de totale bouw in een keer;
- gezien de toestand van de belendende gebouwen dienen de fundering en de scheidingsmuren zwaarder te worden uitgevoerd en dat is duurder;
- de materialen in Peru zijn het afgelopen jaar veel duurder geworden.

Daarnaast blijkt de dollarkoers ten opzichte van medio 2008 veel ongunstiger te zijn geworden. De geactualiseerde begroting (zie hierna) komt uit op €.248.500.

Omschrijving	Totaal in \$	Totaal in €.
A. Ontwerpkosten architect	\$ 3.000	€ 2.130
B. Sloopkosten	\$ 17.000	€ 12.070
C. Bouwkosten	\$ 275.000	€ 195.250
D. Kosten begeleiding bouw	\$ 23.000	€ 16.330
E. Inrichtingskosten	\$ 15.000	€ 10.650
F. Onvoorzien	\$ 17.000	€ 12.070
Totale projectkosten	\$ 350.000	€ 248.500

Hoe staan we er financieel voor?

Ik wist dat het een heel zware klus zou zijn om zoveel geld bij elkaar te krijgen. Toch heb ik steeds geloofd dat mij dit, met steun van de vele warme vrienden van Inti Huahuacuna, zou gaan lukken. Al in 2008 heb ik scholen, instellingen, bedrijven en fondsen benaderd om hen warm te krijgen voor mijn droom. Misschien was het ook wel goed dat de eerste voorlopige begroting lager uitviel, want anders had ik er misschien nooit

aan durven beginnen. Eerlijk gezegd had ik er geen rekening mee gehouden dat de dollarkoers ongunstiger kon worden en dat de prijzen in Peru zo sterk zouden stijgen. Natuurlijk had ik wel eens een slapeloze nacht en maakte ik me zorgen, als ik weer een financiële tegenvaller te verwerken kreeg. Maar wanneer er weer een mooie donatie op de rekening van Inti Huahuacuna werd gestort wist ik weer helemaal waar ik het voor deed. Dolores en ik blijven optimistisch en geloven met heel ons hart in de realisatie van ons opvanghuis! De kansarme kinderen in Cusco verdienen het! De toekomst is aan hen die in de schoonheid van hun dromen geloven. We zijn van zover gekomen en jullie zullen begrijpen dat we, nu we zo dicht bij de verwezenlijking van onze droom zijn, deze kans met twee handen willen vasthouden.

Vol trots meld ik jullie dan ook dat we, dankzij de steun van vele vrienden en instellingen, inmiddels het prachtige bedrag van iets meer dan €.200.000 hebben ingezameld. Ik wil ontzettend graag met jullie delen hoeveel donateurs er enthousiast aan hebben meegewerkt om onze droom te verwezenlijken.

Acties met scholen en instellingen

Op diverse scholen in Uden en omstreken mocht ik een presentatie verzorgen.

Sponsorloop 't Mulderke.

Geraniumactie
Zwijzen College.

De scholen zamelden daarna geld in door het organiseren van bijvoorbeeld een sponsorloop, de verkoop van geraniums, een circus of een markt. Maar ook instellingen droegen bij met hun acties. Zo hield een studentenclub een Perudag; kregen we de opbrengst van de verkoop van tweedehands boeken; mochten we delen in de opbrengst van de Trap-In en hield het koor van de Udense culturele instelling een zanguitvoering.

Marianne's Boekwinkel. Zanguitvoering CKVU.

- Presentaties en lezingen

Ik mocht mijn verhaal vertellen tijdens kerkdiensten en aan de leden van enkele serviceclubs.

- Acties door particulieren

Diverse vrienden en bekenden hebben geholpen met onze inzamelingsacties. Zij bedachten allerlei mogelijkheden om geld in te zamelen. Zo vroegen enkele vrienden en bekenden voor hun verjaardag, huwelijksjubileum of pensionering in plaats van persoonlijke cadeaus een donatie voor Inti Huahuacuna. Anderen verkopen spullen op een tweedehandsmarkt of hielden een Peruaanse party. Een tweetal vrijwilligers organiseerden een zeer succesvol benefiet diner.

Peruaans diner bij Joep en Ellen.

Peruaanse party.

- Bijdragen fondsen en bedrijven

Om ons doel te kunnen bereiken, besepte ik dat ik ook fondsen en bedrijven nodig zou hebben. Een plaatselijke bank schonk een bijdrage per medewerker, die een dag vrijwilligerswerk zou doen; een bedrijf schonk ons zijn budget wat hij andere jaren bestemde voor een Kerstgeschenk aan relaties. We kregen een donatie van verplegend personeel van een ziekenhuis. Er waren ook enkele ruimhartige donaties bij waar ik heel stil van werd. Tijdens deze acties heb ik gemerkt dat het hart bij velen op de juiste plaats zit. Ik ben

echt geraakt door het vertrouwen dat jullie mij schenken en de steun die jullie mij hiermee geven om mijn droom te verwezenlijken. Hiervoor kan ik jullie nooit genoeg bedanken!

- Donaties particulieren

Onze stichting kent bijna 200 particuliere betrokken donateurs, die trouw hun bijdrage overmaken om de jaarlijkse exploitatiekosten te kunnen betalen. Geweldig bedankt! Ik mocht voor de realisatie van onze droom zelfs rekenen op extra steun en ben hen daar heel dankbaar voor. Veel kleintjes maken écht een grote!

- Meerwaardepremie Wilde Ganzen

Ik wil de stichting Wilde Ganzen graag apart benoemen. Door hun meerwaardeactie stimuleerden zij mij om acties te gaan houden. Wilde Ganzen heeft ons project op TV gepresenteerd. Ondertussen hebben zij hun bijdrage al overgemaakt naar Dolores. Wilde Ganzen, bedankt!

Samengevat is onderstaand bedrag bij elkaar gebracht:

Donaties	Bedrag
Acties met scholen en instellingen	€ 29.046
Presentaties en lezingen	€ 11.005
Acties door particulieren	€ 13.071
Bijdragen fondsen en bedrijven	€ 76.147
Donaties particulieren	€ 35.565
Meerwaardepremie Wilde Ganzen	€ 35.400
Totaal aan donaties	€ 200.234

Dit betekent dat we 80% binnen hebben en dus nog op zoek zijn naar een kleine €50.000.

Een droom wordt werkelijkheid.

Uit het bovenstaande kunnen jullie lezen dat we klaar zijn om te beginnen. Wij zijn er van overtuigd dat het ons met jullie hulp lukt om de laatste loodjes binnen te krijgen. Vol vertrouwen heeft ons bestuur besloten toch al te starten met

de bouw. Wij willen verdere risico's van prijsstijgingen voorkomen. Wij gaan door met onze acties en hopen op jullie te mogen blijven rekenen. In onderstaande brief dankt Dolores jullie voor alle steun die Inti Huahuacuna ontvangt.

Beste donateurs van Inti Huahuacuna,

Deze keer stuur ik jullie woorden vol van dank en emotie, en met een lieve groet van het team en de niños van Inti Huahuacuna Cusco. In het jaar 1999 ging een groep straatverkopertjes uit Cusco, samen met het team van Inti Huahuacuna, een dag naar enkele ruïnes in Cusco. Volgens de oude Inca-verhalen zitten deze ruïnes vol positieve energie. Het was die dag stralend weer en de zon scheen volop, de kinderen waren gelukkig, speelden, renden, en sprongen vrolijk in het rond, zoals kinderen horen te doen. Op het einde van de dag vroeg een van de kinderen of we kaarsen zouden kopen om in de grot onze dromen uit te spreken, omdat op deze plek dromen werkelijkheid worden.

Alle kinderen kwamen overeen om een eigen huis te vragen voor Inti Huahuacuna, dat was hun grootste droom. Het geloof en de hoop van de kinderen werkten aanstekelijk en we gingen allen naar huis in het vertrouwen dat deze droom ooit op een dag werkelijk zou worden. En nu, 10 jaren later, wordt onze droom werkelijk en kunnen we beginnen met de bouw van een eigen opvanghuis voor Inti Huahuacuna.

Marieke, Dolores en Marianne.

Ondanks hun uitzichtloze situatie, het feit dat zij dag in dag uit moeten werken, studeren en de verantwoordelijkheid dragen over de gezinnen waarin zij wonen, zijn de niños en het team blijven hopen op een toekomst voor Inti Huahuacuna. Het is niet te geloven dat, dankzij jullie financiële steun, onze droom werkelijkheid wordt! In dit nieuwe opvanghuis kunnen wij ook de an-

dere dromen van de kinderen waarmaken en hen meer educatieve lessen geven om hun levensomstandigheden te verbeteren en hen een toekomst te bieden.

Uit naam van de kinderen van Inti Huahuacuna en het hele team dank ik jullie uit de grond van mijn hart dat jullie onze droom doen uitkomen. Hiermee geven jullie niet alleen de kinderen, maar ook het team van Inti Huahuacuna, een toekomst. Vol vertrouwen blijf ik hopen dat jullie de opvang van deze kansarme kinderen blijven steunen.

*Een warme omhelzing,
Dolores Suárez.*

Kamp van de kinderen van Inti Huahuacuna naar Pisac (verslag van Danae en Lucia)

Ieder jaar organiseert Inti Huahuacuna een kamp voor de kinderen, met als doel hen een onvergetelijk weekend te bieden en om kennis te maken met hun eigen cultuur. Dit jaar ging de reis naar het dorp Pisac, bekend om zijn Inca-ruïnes en artisanale markt.

Eindelijk is het zover! Vandaag gaan alle kinderen van Zarzuela en Tica Tica met de bus naar Pisac. Het wordt een spannende reis, want we blijven daar ook een nacht slapen. Pisac ligt heel ver weg van Cusco, want we moeten wel meer dan een uur in de bus zitten. Toen we met de bus in Pisac aankwamen gingen we eerst te voet naar de kampeerplaats. Daar gingen we lekker eten. We kregen soep, worstjes met aardappelen, en limonade met koekjes. Daarna gingen we spelletjes doen en dat was heel gezellig. Ik vond het park dat er bij lag heel mooi, want daar mochten we op de trampoline springen. De profesores hadden ook een fototoestel meegenomen en we hebben mooie foto's gemaakt.

Een heerlijk ontbijt na een spannende nacht in de tent.

Daarna gingen we een kampvuur maken en gingen de kinderen en de profesores spannende verhalen vertellen. Wij vonden dat heel eng, maar gelukkig sliepen we met nog een paar andere kinderen samen in de tent.

Toen we wakker werden begonnen we de dag met een ontbijt. Que rico! Wat lekker, om de dag zomaar met een ontbijt te beginnen. Daarna gingen we naar de ruïnes van Pisac.

De niños bezoeken de Inca-ruïnes van Pisac.

De profesores vertelden ons dat die ruïnes gemaakt zijn door de Inca's. Je kunt daar heel mooi wandelen en de Inca's hebben heel mooie dingen gebouwd. Toen ik vroeg of de Inca's ook een huis voor ons kunnen bouwen zei de profe dat de Inca's dood zijn. Dat is jammer! Daarna gingen we naar het zwembad, maar eerst moesten we onder de douche. Ik heb leren zwemmen met zwembanden en dat was heel fijn. Na het zwemmen hadden we honger en gingen we lunchen. We kregen een volledige lunch. En toen was onze vakantie afgelopen en gingen we terug naar Cusco.

We hebben heel erg genoten van onze vakantie en hopen dat we volgend jaar weer gaan. We hebben ook alle profesores bedankt, omdat ze zo ontzettend goed voor ons zorgen.

Saludos,
Danae en Lucia.

Kerst 2008 in Cusco *(verslag van Joep en Ellen)*

Afgelopen kerst hebben wij, Joep ten Hove en Ellen van Kleef, doorgebracht in Cusco. Als ik in Nederland aan Kerstmis denk, dan denk ik aan mooie rustieke kerstversieringen, met z'n allen lekker warm bij de kachel zitten en als het kan wat sneeuw buiten. Als ik in Peru aan Kerst denk

dan denk ik aan disco-kerstverlichting, lichtgevende kerstmannen en foelieleke kerstdeuntjes, die vanonder de plastic kerstboom vandaan komen. En het raarste van alles is misschien nog wel dat tijdens Kerst de zon volop schijnt! Maar los van deze cultuurschok was de Kerst in Cusco geweldig. In beide opvanghuizen werd de kinderen een heus kerstmaal voorgeschoteld. Eerst waren de kinderen van de wijk Tica Tica aan de beurt. 's Middags hebben we samen met het team alle inkopen gedaan. Op de San Pedro markt werden 100 kippenboutjes en een grote zak aardappelen gekocht. Verder werden er nog de nodige toffees, lolly's, chipszakjes en chocolaatjes aangeschaft, die later in kleine zakjes verdeeld werden zodat alle niños een heus kerstcadeau mee naar huis konden nemen. Maar wiens keuken is groot genoeg om 100 kippenboutjes en een nog groter aantal aardappelen klaar te maken? Gelukkig zit er in de wijk Tica Tica een bakkerijtje met een grote oven waar ons kerstmaal van harte welkom was. Maar zo rond de kerstdagen is het druk in de oven, en hij lag al vol met cavia's en hele speenvarkens! Een heel apart gezicht!

In het opvanghuis aangekomen was Profe Nestor met alle kinderen bingo aan het spelen. Iedereen deed fanatiek mee, want er stonden grote prijzen, zoals de oranje Hup-Holland-Hup pet, op het spel! En na de nodige onenigheden over het feit of het nu wel of geen valse kiet was, werd het tijd voor het kerstdiner. Je zou ze eens moeten zien smikkelen!

Een Zalige Kerst met kippenpootjes en aardappelen.

Lekker met je handen kippenbotjes kluiven en aardappelen eten! Het klinkt misschien een beetje als een karig kerstdiner, maar ik heb er zelf ook van gegeten en het was verbazingwekkend saborosa y rica (smaakvol en lekker). Ter-

wijl de kinderen bezig waren hun vingers af te likken heeft Joep zich in een kerstmannepak gehesen en volop met de niños gedanst en lol gemaakt. Toen alle buikjes vol gegeten waren kreeg iedereen onderweg naar buiten een lekker snoepzakje mee en bovenal: een kus van de kerstman! Wat waren ze toch blij (al zal dat vooral door het snoepzakje komen).

De dag daarop was de wijk Zarzuela aan de beurt. In principe hetzelfde concept, alleen was er hier in plaats van bingo zang en dans, opgevoerd door de kinderen. Ontzettend schattig om te zien, iets minder schattig om te horen! Maar wat had iedereen een lol! Ook hier werd de kerstmannenact weer opgevoerd en door sommige fanatiekelingen werd er volop gedanst.

En na alle kinderen met volle buikjes, een snoepzak en een kus van de kerstman naar huis te hebben laten gaan zijn wij samen met het team Kerst gaan vieren. De resterende kippenboutjes en aardappels werden mans gemaakt en daarna had iedereen een cadeautje voor degene die hij de week van tevoren getrokken had. Erg gezellig, en een ding staat vast: wij en vooral de kinderen hebben een Feliz Navidad gehad!

Heel veel groetjes vanuit Cusco,
Joep en Ellen.

Ontwikkelingen van Inti Huahuacuna

Het is prachtig om te zien hoe geweldig ons werk zich ontwikkelt. Niet alleen binnen onze opvanghuizen, maar zeker ook daar buiten. Steeds vaker worden we door andere organisaties

gevraagd om onze ervaring en kennis met hen te delen. We hebben er veel over gesproken of we dit wel moeten doen, want deze vergaderingen kosten erg veel tijd en we hebben ons personeel hard nodig voor het werken met onze kinderen. Toch voel ik dat we dit moeten doen, want we brengen niet alleen veel aan andere projecten, we krijgen er zelf ook veel voor terug.

Inmiddels maken we vast deel uit van:

- La Red de Educación Comunitaria.
- La Red de la Bibliotecas.
- La Red de la Semilla.

Graag wil ik jullie kort uitleggen wat we met deze organisaties delen.

La Red de Educación Comunitaria:

In Peru is het nog steeds zo dat een school een kind de toegang weigert als het kind vaak verzuimd heeft. Doordat al onze kinderen straatverkopertjes zijn komen zij lang niet altijd op school. Als zij een tijdje geen lessen hebben gevolgd moeten zij een toelatingsexamen doen om opnieuw op school toegelaten te worden. Inti Huahuacuna biedt deze kinderen tijdens de zomervakantie bijscholingscursussen en extra workshops om hun achterstand in te halen. Helaas mogen wij nog geen officieel erkende diploma's uitschrijven en moeten de kinderen daarna alsnog dat toelatingsexamen doen en ook hiervoor betalen. We hopen intens dat eens scholen onze diploma's accepteren als een officieel certificaat. Hiervoor willen we nu tezamen met de aangesloten projecten een plan indienen bij het Ministerie van Onderwijs, in de hoop dat zij ons werk en de cursussen die wij bieden goedkeuren als zijnde een officiële opleiding, waardoor scholen de diploma's van onze kinderen moeten accepteren.

La Red de las Bibliotecas:

Dit project is opgezet door het opvanghuis Qosqo Maki. Zij hebben ergens een fonds weten aan te boren en deze instelling betaalt 3 personen om een uitleensysteem van boeken op te zetten en om tevens te bekijken of en hoe dit uitleensysteem werkt. Er reist nu een koffer vol boeken tussen de projecten die bij dit netwerk zijn aangesloten en ieder project mag deze koffer een maand houden. Helaas komen we maar om de drie maanden aan de beurt en aangezien onze kinderen dol zijn op deze boeken hebben we besloten om een donatie voor de aanschaf van dit soort boeken te gebruiken.

Naast het boekenuitleensysteem heeft het fonds ook cursussen beschikbaar gesteld voor teamleden en kinderen van de projecten die zijn aangesloten. Een paar teamleden is bijvoorbeeld naar de stad Arequipa geweest om daar het werk van andere bibliotheken te gaan bekijken. Ook krijgen we gratis workshops aangeboden om te kijken hoe men de werkwijze van de bibliotheek kan verbeteren. Er wordt ook een uitwisseling gestart waarin onze kinderen in andere bibliotheken in Cusco kunnen gaan kijken en er komt een grote groep kinderen uit de bergdorpen een dag in de bibliotheek van Inti Huahuacuna werken.

La Red de la Semilla:

Dit netwerk is speciaal opgezet voor instituten die met kinderen werken. De aangesloten projecten zijn allemaal tehuizen voor kansarme kinderen en ook Jeugdzorg en een Kinderrechter maken deel uit van dit geheel. Inti Huahuacuna is vanwege onze bekendheid met het werken met dit type kind gevraagd voor de functie van Vicepresident van deze organisatie. De President zoekt fondsen om dit werk verder te kunnen uitbreiden en hierbij werd ik natuurlijk al heel diep in mijn ogen gekeken. Sarita, de vrouw van het Mimdes uit Lima, het Ministerio de la Mujer y Desarrollo Social, is toen zij ons project kwam keuren ook een keertje meegegaan naar een vergadering. Zij heeft daar verteld over haar werk voor dit Ministerie en wat het Mimdes voor projecten kan betekenen. Na haar verhaal gedaan te hebben heeft zij aan de President van deze organisatie gevraagd of hij op verzoek van het Mimdes projecten door wil lichten om te kijken hoe zij kinderen opvangen en hiervan een rapport wil maken voor het Mimdes. La Red de la Semilla komt vooral ook op voor de rechten van het kind. Als wij een kind in grote nood aantreffen zijn wij tot op heden verplicht hiervan aangifte te doen bij de politie en dan wordt het kind onmiddellijk van ons afgepakt en in een tehuis van de Staat geplaatst. Samen staan we sterker en we zijn nu aan het proberen om geen aangifte meer te hoeven doen, waardoor het kind niet meteen in een tehuis terecht komt. Er wordt voor kinderen die mishandeld worden of verlaten zijn zo snel mogelijk een goede plek gezocht, waar zij veilig en welkom zijn. Hierdoor hopen we meer kinderen een echte nieuwe kans te kunnen bieden en de bundeling van onze krachten is hiervoor heel belangrijk.

Er wordt regelmatig van alles georganiseerd. We zijn uitgenodigd voor een workshop verhalen

vertellen, literatuur, theater en poppenkast en op welke wijze bied je onderwijs aan moeilijk lerende kinderen.

De niños presenteren hun zelfgemaakte creaties.

Daarnaast zijn we eind vorig jaar gevraagd om deel te nemen aan een expositie, waar we mogen laten zien wat we zoal op handvaardigheidsgebied met onze kinderen maken. We willen hier goed voor de dag komen en het team heeft al verschillende prachtige voorbeelden uitgekozen uit de knutselspullen die mijn schoonzusje Gerdie heeft meegegeven. Onze kinderen hebben bijvoorbeeld zelf zilveren sieraden gemaakt en Gerdie heeft toevallig van kuipjes smeerkaas prachtige voorbeelden van juwelendoosjes meegegeven. Deze juwelendoosjes hebben onze niños op deze expositie gemaakt en de zilveren sieraden zijn daar mooi in tentoongesteld.

Persoonlijke ervaringen van een vrijwilliger *(verslag van Joep ten Hove)*

Na het VWO op het Zwijzen College in Veghel te hebben afgerond wist ik niet wat ik wilde gaan studeren. Wel wist ik dat ik wilde reizen, en het liefst naar Peru. Samen met mijn "amiga de viaje" (reisvriendin) Ellen van Kleef besloten we om naast het reizen ook vrijwilligerswerk te gaan verrichten. We vonden dat, als we dan toch zo lang weg gaan en van een andere cultuur gaan genieten, we net zo goed ook meteen iets terug kunnen doen voor deze mensen. Na dit min of meer openbaar te hebben gemaakt kwamen we met Marianne Schepers en dus met de Stichting Inti Huahuacuna in contact. Na een middag bij Marianne op gesprek te zijn geweest kregen we te horen dat Marianne vond dat we geschikt waren en dus van harte welkom waren bij Inti Huahuacuna. Maar we mochten nog geen antwoord geven. Er moest van Marianne eerst nog een nacht over geslapen worden, zodat we ZEKER wisten waar we aan begonnen en dus ook

ZEKER geen spijt zouden krijgen. Maar voor ons was dit al duidelijk op het moment dat we bij haar in Uden op de bank zaten. Desalniettemin hebben we ons antwoord, een volmondige JA, WIJ GAAN NAAR CUSCO, toch maar een dag uitgesteld. En voor we het wisten zaten we weer in Uden op de bank om klaargestoomd te worden voor ons avontuur. Enthousiast als Marianne haar vrijwilligers weet te maken, vooral omdat ze zelf ook met hart en ziel betrokken is bij haar project, besloten Ellen en ik om ervoor te zorgen dat we met open armen ontvangen werden in Cusco. En hoe doe je dat? Heel simpel:

Stap 1: verzin een leuke actie

Stap 2: laat je handjes wapperen

Stap 3: haal veel geld op voor Inti Huahuacuna

Volgens deze 3-stappenmodule hebben we voor zo'n 30 personen een groot Peruaans diner bereid en iedereen gul laten geven voor de Peruaanse niños. Ook hebben we al het cadeaugeld van ons afscheidsfeest gedoneerd aan de 'Kinderen van de zon'. Nou is dit uiteraard niet verplicht, maar het voelt goed om ook financieel wat bij te kunnen dragen en je hebt meteen een goede start zou ik zo zeggen! Afijn, ik zal wat vertellen over ons verblijf in Cusco.

Na aankomst op een bank van het Plaza de Armas.

Op 4 December 2008 kwam ik samen met Ellen op het vliegveld in Cusco aan. Het was een prettige dag, het zonnetje scheen volop en we bevonden ons midden in de bergen. Kortom, we hadden er zin in! Doly (Dolores Suárez) kwam ons hoogstpersoonlijk van het vliegveld in Cusco afhalen. Marianne had voor ons een leuk gastgezin gevonden en hier werden we dan ook hartelijk ontvangen. Iedereen spreekt alleen Spaans, dus je bent gedwongen om met het magere Spaans dat je beheerst, vergezeld van je handen en voeten, te communiceren. Maar dit is de idea-

le leer methode en dus schiet het lekker op, en binnen enkele weken gaat het allemaal vanzelf!

Onder leiding van Ellen en Joep, voeren de niños het sprookje van Sneeuwwitje op.

In het opvanghuis in de wijk Zarzuela aangekomen werden we hartelijk onthaald. Na kennis gemaakt te hebben met het hele team en een rondleiding door het gebouw te hebben gekregen gingen we aan de slag. We begonnen iedere dag rond 3 uur en de meeste kinderen komen zo rond vieren binnengehuppeld. Afhankelijk van wat je zelf het leukste vindt kun je een handje helpen in "la sala de manualidades" (handenarbeid) of je gaat lekker ravotten met de kinderen in "el salon de juegos" (speelkamer). De kinderen vinden het heerlijk om aan je te hangen, om je te knuffelen of gewoon lekker bij je op schoot te zitten. Want dat is wat zo belangrijk is voor deze kinderen. Zich veilig kunnen voelen, voor even kind kunnen zijn en zich voor een paar uur kunnen distantiëren van de dagelijkse zorgen van het leven dat ze leven. Ik moet eerlijk bekennen dat ik in het begin een periode van twijfel heb gehad. Ik zag heel goed dat de kinderen arm waren, maar besefte toch niet voor de volle honderd procent hoe arm dat ze nou precies waren. Want als ik de kinderen zag, dan waren ze bij Inti Huahuacuna, dan voelden ze zich veilig en op hun gemak en hadden ze de grootste lol van hun leven. Maar op een gegeven moment ben ik bij een van de kinderen thuis geweest. Ik had vaderlijk al vaker ontmoet en had hem op het hart gedrukt dat ik op een goede dag een pilsje met de beste man zou gaan drinken. Belofte maakt schuld en zodoende ben ik bij deze mensen thuis geweest. We moesten door een klein gangetje, waarna we op een soort binnenplaatsje kwamen waar een paar kinderen in de modder zaten te spelen. Vanuit deze binnenplaats keek ik zo bij enkele "huizen" naar binnen. Je ontquam niet aan de houtskoollucht. Er werd hier namelijk nog op

open vuur gekookt. Door de juiste deur naar binnen gegaan kwam ik in het vertrek waar de man met 2 van zijn 6 kinderen woonde. Zijn vrouw was enkele jaren eerder van hem weggegaan en de andere 4 kinderen woonden dus bij haar en haar nieuwe man. Ik bevond me in een klein kamertje met een tafeltje, een hoop rommel en een bed waar ze met zijn 3en in slapen. Het zal zo'n 7 uur s' avonds zijn geweest en mijn gastheer was al behoorlijk beschonken. Desalniettemin werd er nog een grote fles bier opengetrokken en de kinderen vonden het geweldig dat de profe langs kwam, dus het was gezellig. Werkeloos en alcoholist als de man was probeerde hij op zijn manier toch wel enige zorg aan zijn kinderen te geven. Tenminste die indruk kreeg ik van de situatie. De avond vorderde en de man begon te vertellen dat hij wat problemen had met de politiek. Het schoolhoofd had namelijk een van zijn andere dochters seksueel misbruikt waarna hij het schoolhoofd finaal in elkaar had geslagen. Naar aanleiding van dit verhaal en de leefomstandigheden van deze kinderen besepte ik pas echt goed hoe arm deze kinderen zijn. En hoe belangrijk het voor hen is om lekker een paar uur per dag kind te kunnen zijn en zich gewaardeerd en gewenst te kunnen voelen. Ongelofelijk!

Verder hebben we een ontzettend leuke tijd gehad met het team. We hebben samen leuke dingen gedaan, zoals surprise met de kerst. We hebben tegen het eind van onze trip "papas rellenas" (gevulde aardappelen) gemaakt bij Doly thuis.

Dolores bewondert de papas rellenas van Joep.

We zijn samen met Erick (een van de profe's) wel eens naar de kroeg geweest, wat we dan absoluut niet tegen de rest van het team mochten vertellen. En we zijn een keer uit eten geweest met iedereen. Kortom we voelden ons erg welkom en op ons gemak.

Los van dat ik een leuke tijd heb gehad, Spaans heb geleerd en een andere cultuur heb leren kennen, heeft de reis en het vrijwilligerswerk me ook een stukje volwassener gemaakt. Ik beseft nu toch wel heel goed hoe goed dat we het hier hebben. En dat denk je altijd al te weten, maar nu beseft ik het pas echt! En ik denk dat dit alleen maar lukt als je met je eigen ogen hebt gezien dat het ook anders kan.

Ik heb een geweldige tijd gehad in Cusco. En ook de kinderen en het team (als ik Marianne mag geloven) hebben het ontzettend leuk met ons gehad. Dus zo zie je maar, het mes snijdt aan twee kanten! De kinderen worden geholpen en jij bent een ervaring rijker. En dat is iets dat niemand je ooit meer afpakt!

Joep ten Hove

Joep en Ellen genoten volop in Cusco.

Ik hoop intens dat deze nieuwsbrief voor u opnieuw aanleiding is om Inti Huahuacuna te steunen. Graag ontvang ik uw bijdrage op:

Betaalrekening 9233476 ten name van Stichting Inti Huahuacuna, Land van Ravensteinstraat 31, Uden.

Onze stichting is aangemerkt als een Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). Dit betekent dat giften aftrekbaar zijn voor de inkomstenbelasting. Bij een schenkingsakte is het belastingvoordeel het gunstigste. Voor meer info zie: www.intihuahuacuna.org

Heel veel dank voor uw belangstelling en steun. Mede namens het bestuur wens ik u een fijne zomer.

Marianne Schepers.